6de JAARGANG. CURACAO DEN 23n MAART 1889. N° 273

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Fr. Henricus Alphonsus Maria Joosten

ORDINIS PRÆDICATORUM

Door de genade Gods en de gunst van den Apostolischen Stoel,

TITULAIR BISSCHOP VAN MARCIANA EN

APOSTOLISCH VICARIS VAN CURACAO.

AAN DE GEESTELIJKEN EN GELOOVIGEN VAN ZIJN VICARIAAT

ZALIGHEID IN DEN HEER.

Onze H. Vader, de roemrijk regeerende Paus Leo XIII, (Wien God nog vele jaren spare) heeft op het Kerstfeest van het voorgaande jaar, naar aanleiding der sluiting van zijn gouden Priesterfeest, een rondgaand schrijven gericht aan de gezamenlijke Bisschoppen, geestelijken en geloovigen, in vrede en gemeenschap met den Apostolischen Stoel vereenigd. Met dankbaarheid aan God in het hart, zich herinnerende de groote opgewektheid en hartelijke, kinderlijke deelneming, waarmede dat feest door de geheele christenwereld is gevierd geworden, brengt de H. Vader in dat Opperherderlijk schrijven, zijn innigen dank aan Herders en geloovigen voor die bewijzen van liefde en trouw, welke Hem in zijne groote zorgen en vele bitterheden geen geringen troost hebben verschaft. Wijzende op het levendig geloof in en dat vertrouwvol opzien naar de Kerk van Rome, Moeder en Meesteres van alle Kerken, knoopt Z. H. daaraan vast eenige wenken en vermaningen voor de beoefening van het Christelijk leven, zooals een beminnende Vader, tevens Leeraar der volken, alleen zulks doen kan. Zoowel om den hoogen eerbied aan onzen H. Vader verschuldigd, als om zooveel mogelijk aan zijn Vaderlijke inzichten te beantwoorden, meenen wij niet beter te kunnen doen, dan dit overheerlijk schrijven in zijn geheel aan U mede te deelen. Om beter dat schrijven te doen waardeeren, en een dieperen indruk op Uwe harten te doen maken, zal het U bij gedeelten gedurendede Zondagen van den Vasten worden voorgelezen, terwijl Uwe geestelijke Herders niet zullen nalaten die opheldering en toelichting en er aan te voegen, welke Uwe geestelijke behoeften kunnen eischen.

Ziehier dat schrijven:

Aan onze eerbiedwaardige Broeders, de Patriarchen, Primaten, Aartsbisschoppen en Bisschoppen en aan onze beminde Zonen, de gezamenlijke Christen Geloovigen, die in vrede en gemeenschap met den H. Stoel zijn.

LEO XIII, Paus.

Eerbiedwaardige Broeders en beminde Zonen heil en apostolischen zegen!

Bij het einde des jaars, waarin Wij door de bijzondere gunst en genade van God, den vijftigsten jaardag van Ons priesterschap in welstand mochten beleven, richt Onze geest als van zelf den terugblik op de verloopen maanden en gevoelt zich door de herinnering aan geheel dat tijdvak ten hoogste verheugd. En dit gewis niet zonder reden; immers, terwijl de gebeurtenis, die op Onzen persoon betrekking had, op zichzelve niet zeer merkwaardig of buitengewoon kon genoemd worden bracht zij echter de gemoederen tot ongehoorde geestdrift, en werd zij met zóó schitterende vreugdeblijken on deelneming gevierd, dat niets grootscher had kunnen gewenscht worden.— Voorzeker was Ons dit ten hoogste aangenaam, en gevoelen Wij Ons daardoor ten zeerste verheugd, maar wat Wij daarin het hoogste waardeeren, is de bedoeling en de vrijwillige betuiging van volharding in het geloof. De hulde toch, die Ons van alle zijden gebracht werd, getuigde ten duidelijkste, dat de geesten en harten in alle landen zich wenden naar den Stedehouder van Jesus Christus; dat bij overal drukkende rampen de menschheid met vertrouwen opziet tot den Apostolischen Stoel als tot de eeuwige en zuivere bron van behoud, en dat in alle streken, waar Katholieken gevonden worden, de Kerk van Rome, zooals haar toekomt, als de moeder en leermeesteres van alle kerken met vurigen ijver en de hoogste eenstemmigheid gehuldigd en geëerbiedigd wordt. Daarom dan ook hebben Wij in de afgeloopen maanden herhaaldelijk de oogen ten hemel gericht, om den grooten en eeuwigen God dank te betuigen, wijl Hij ons zoo lang het leven gegund en den zooveven vermelden troost bij Onze zorgen verleend had. Te zelfder tijd hebben Wij, als de gelegenheid zich aanbood, Onze dankbaarheid betuigd aan hen, wien dit toekwam. Thans echter, aan het einde des jaars en der feestelijkheid, past het, de herinnering van de ontvangen weldaden op bijzondere wijze te vernieuwen, nu het heugelijk feit zich voordoet, dat bij de herhaling onzer dankbetuigingen aan God de geheele Kerk met Ons instemt. Tegelijkertijd begeert Ons gemoed door dit schrijven openlijk de getuigenis af te leggen, gelijk Wij thans doen, hoezeer de vele bewijzen van hulde, genegenheid en liefde, als krachtige middelen van troost, hebben bijgedragen om Onze zorgen en moeielijkheden te verlichten, en hoe de blijde herinnering daaraan steeds bij Ons zal blijven voortleven. Doch een grootere en heilige plicht blijft nog over. In dezen aandrang der gemoederen, om den Roomschen Paus met buitengewone geestdrift eer te bewijzen, meenen Wij de leiding en het bestuur te erkennen van Hem, die meermalen pleegt, en die alleen in staat is, de beginselen van groote zaken te doen ontkiemen uit het geringe. De Voorzienigheid namelijk schijnt gewild te hebben, dat bij de vele dwalingen het geloof zou worden verlevendigd, en dat een aanleiding zou worden aangeboden om bij het volk een krachtiger leven te doen ontwaken. Daarom rest Ons, Onze krachten in te spannen, opdat op de goede grondslagen, welke gelegd werden, goed worde voortgebouwd en te zorgen, dat de goddelijke inzichten begrepen en inderdaad verwezenlijkt worden. Dán eerst zal de hulde, aan den Apostolischen Stoel gebracht, ten volle en op overvloedige wijze volbracht zijn, indien zij, samengaande met den lof der Christelijke deugden, leidt tot het heil der zielen, 't geen de vrucht is, naar welke alleen moet gestreefd worden, en die eeuwig zal blijven.

Van dezen hoogsten trap van het apostolisch ambt, waartoe Ons de barmhartigheid Gods geroepen heeft, hebben Wij meermalen, zooals Onze plicht was, de verdediging der waarheid op ons genomen, hebben Wij getracht voornamelijk die hoofdstukken der Christelijke leer toe te lichten, welke het meest van belang schenen voor onzen tijd en voor de maatschappij, opdat allen, de waarheid doorschouwende, de verpestende aanblazing van de dwaling met waakzame zorg zouden ontvlieden.

Thans willen Wij gelijk een vader zijn teerbeminden kinderen den gezamenlijken geloovigen toespreken en allen door een eenvoudig woord tot een heilig leven opwekken.

Immers, behalve de belijdenis des geloofs is den Christen de beoefening noodig van de Christelijke deugden, waarvan niet alleen het eeuwig heil der zielen afhankelijk is, maar ook het ware geluk en de verzekerde rust van de menschelijke samenleving en de maatschappij. Voorzeker, indien men nagaat op welke wijze het leven besteed wordt, dan is er wel niemand, die niet zal inzien, dat de zeden, zoowel der maatschappij als der individuën, grootelijks van de evangelische voorschriften afwijken. Maar al te zeer schijnt het woord van den Apostel Joannes op deze dagen toepasselijk: „Alles wat in de wereld is, is begeerlijkheid des vleesches, begeerlijkheid der oogen en hoovaardij des levens." (I. Ep. II. 16). De meesten toch vergeten van waar zij gekomen en waartoe zij geroepen zijn, hebben al hun zorgen en gedachten gericht op de nietige en voorbijgaande goederen; in strijd met de natuur en met geheele verwarring der gestelde orde, dienen zij vrijwillig datgene, waarover, zooals de rede-zelve hun toeroept, de mensch behoort te heerschen.

De zucht naar weelde en genot brengt mede de begeerte naar middelen, om deze te verkrijgen. Vandaar de onbeteugelde gelddorst, welke degenen, van wie hij zich meester maakte, verblindt en die, om te verkrijgen wat hij begeert, tot dolle woede vervoerd wordt, dikwijls zonder eenig onderscheid te maken tusschen het rechtvaardige en het onrechtvaardige en met onbeschaamde verachting van de armoede van anderen. Zoo misbruiken velen, die in rijkdommen leven, het woord *broederschap* ten opzichte van de menigte, welke zij in het binnenste van hun hart hoovaardig verachten. Evenzeens wil het gemoed, dat door hoogmoed verwoest wordt, zich aan geen wet onderwerpen noch eenige macht boven zich ontzien; het noemt dit zijn *reine liefde voor de vrijheid.* Het gelooft, *dat het vrijgeboren is als het jong van den wilden ezel* (Job XI, 12,). Hierbij voegen zich de aanlokselen tot ondeugd en de verderfelijke aansporingen tot zonde; Wij bedoelen de goddelooze en wulpsche schouwspelen; de boeken en dagbladen, uitgegeven om de deugd te bespotten en de ondeugd te verheerlijken; de schoone kunsten, die, ten dienste van het leven en tot en geoorloofd genot des geestes in het leven geroepen, misbruikt worden tot prikkeling der slechte begeerlijkheden. Niet zonder vrees ook kan men de toekomst te gemoet zien, omdat voortdurend nieuwe zaden van het kwade in het hart van de jeugd worden uitgestrooid. Gij kent de inrichting der openbare scholen; aan het kerkelijk gezag wordt in deze geen plaats meer overgelaten; en waar men juist de zoo teedere gemoederen met ijver en zorg moet vormen voor de beoefening van de Christelijke deugden, wordt over de voorschriften van den godsdienst meestal gezwegen. De ouderen gaan nog grooter gevaar te gemoet namelijk het gevaar, voortspruitende uit valsche leeringen, welke dikwijls van dien aard zijn, dat zij niet strekken om de jeugd te doordringen van de kennis der waarheid, maar veeleer om haar te bederven door valsche wetenschap. Bij hun onderwijs verkiezen zeer velen, met volkomen terzijdestelling van het godsdienstig geloof, alleen de rede tot gids te nemen; den krachtigsten steun en het helderste licht van zich verwijderd hebbende, vallen zij dikwijls en zien de waarheid niet. Van hen hoort men de beweringen, dat alles wat in de wereld is, stoffelijk is; dat menschen en dieren denzelfden oorspong hebben; zelfs worden er onder hen gevonden, die twijfelen aan het bestaan van God-zelven, den Bestuurder en Schepper der wereld, of aangaande Zijn natuur op de wijze der heidenen in de afschuwelijkste dwalingen vervallen. Het spreekt vanzelf, dat hierdoor het geheele wezen en de natuur van deugd, recht en plichten vervalscht worden. Daarom dan ook, terwijl zij de heerschappij der rede verheerlijken en de kracht van het verstand hooger stellen dan be-

den preventief te hebben gevangen gezeten, vrijgesproken.

Ook de heer Du Cloux, na door den raad van justitie bij vonnis van 29 Mei te zijn veroordeeld, werd door door het hoog gerechtshof van N. I. bij arrest van 8 Aug. vrijgesproken.

Servie.—Koning Milan heeft afstand gedaan van den troon ten behoeve van zijn zoon.

NOTICIANÁN DI CABEL.

—o—

Paris. — Un comision di Representantenan di Comercio na Boulogne o ofrecé Boulanger un spada di honor. Di awé pa delanti Gobierno lo no permiti mas pa nan moestra tal sorto di simpatía. Gobierno lo kehá Deroulède i Laguerre na Hustici, pasobra nan a firmá un carta dirihí na e Cosaco Architnoff, koe ta contra interesnan frances.

Andrieu tin idea di criticá e politica koe Gobierno ta hiba na Tonquin.

Roma. — Den respondi, koe Papa a duna na felicitacionnan, koe el a ricibí dia el a hací anja, el a kehá di e situacion di awor di Papado. Nan ta bisa koe Crispi a tuma su ontslag, pasobra el tabatin miedo koe Camara lo no apoyéle. Nan ta kere koe l'é ta encarga di formá un ministerio nobo.

Londen. — Parnell a ricibi mil i mil parabien, pasobra el a ganá su pleitoe. E partida radical a duna un comementoe p'éle. Emperador Guillermo lo no bai bisitá Londen sino te na luna di Augustus. Gobierno a tuma toer midí di defensa, está por si acaso un guera por resultá na Europa.

Petersburgo. — Czar a kibrá su idea di bai hací un biaha na Crimea.

Biarritz, — Lareina di Inglaterra a jegá ajera i el a bai na Villa — Larochefoucould, coe titel di condesa Balmoral.

New-York. — Rust (di Wisconsin) ta nombrá Ministro di Agricultura.

Madrid. — Partidanan conservador ta busca di impidí, koe Legislatura discutí e lei di sufragio universal. Nan ta keré koe Ministro di guera lo tuma su ontslag. Ajera nan a purba Peral, e barcoe coe ta camna bao di awa; resultado tabata favorabel.

Paris. — *Temps* ta declará koe Hustici a discubrí algun carta, koe ta probá koe liga patriotica tabatin un plan grandi reglá pa prepará su miembronan pa revolucion. P'esai Gobierno a dagvare Director di liga delanti Hustici. Director di *Comptoir d'Escompte di Paris* a mata su curpa. E morto aji a spantá toer hende masjá, ma despues nan a tranquiliza, ora nan a haja siguranza, koe toer placa, koe ta poné na Banki lo ta pagá.

Roma. — Crispi coe su ministerio nobo a presentá nan mes den Cámara: ma nan tin miedoe koe mayoría lo no ta na nan favor.

Belgrado. — Milan a entregá corona na su jioe homber: na e momentoe aji el a hací un discurso i el a manifestá, koe Regencia lo conservá coe Austria toer e bon amistadnan, koe ta existí.

Copenhage. — Dificultadnan, koe tin den Estados Unidos i Dinamarca riba reclamanan di Battenwork, lo ta someté na arbiter.

Madrid. — E barcoe di bao di awa tabata navegá coe mitar stoom 6 mijle pa ora; ma di golpi el a stop para, pa motiboe di un desgracia na su chapaleta; e barcoe a dal coe un isla chiquitoe, ma nan a sak'é. Opinion general ta favorabel, e danjonan, koe el a haja, lo ta drechá lihé.

Paris. — Carnot a manda un telegram bai feliciteere la reina Victoria su bon jegada na Biarritz.

Duque di Aumale por bolbé na Francia, pasobra Gobierno a kibra e decretoe di su bantunentoe.

Cámara di Diputadoenan a declará, koe eleccion di Boulanger pa Sena tin toer valor.

Rouvier a declará koe Gobierno no por toema ningun responsabilidad den asuntoe di Canal di Panamá, ma l'é hací toer su posibel pa garantizá fin di Compania di canal di Panamá. Tirard, president di consebo, a sigurá tambe koe Gobierno lo hací toer lo ke é por pa e trabao di Canal cabá.

Londen. — Gobierno a pidi un credict di 10 milion di pond sterling pa trahá mas barcoe di guera, i el a bisa acerca koe el ta contá coe patriotismo di partida di oposicion. Nan ta papia masjá contra e crediet aji.

Madrid. — Peral a drechá e danjoenan, koe su barcoe di bao di awa a sufrí. Siman koe ta bini lo nan poerbéle trobé. Cámara di Comercio di Cataluña a pidi Gobierno di reformá derechoenan di Aduana na Cuba i Porto-Rico.

Paris. — Pa motiboe koe Denfort Rochereau, Director di Comptoir d'Escompte, a matá su curpa, e banki ají a fiá cerca Banki di Francia 100 milion di franc pa el pagá toer e hendenan, koe tin nan placa poné na banki. Companianan ingles, koe tin negoci di koper, a aceptá é proposicionnan di sindicato frances, kee ta hací e mes sorto di negoci, di rebahá e anja aki e cantidadnan koe tin wardá. Corte di apelacion a dicidí koe Compania di Canal di Panamá ta un Compania civil, i el a kibra sentencia di Tribunal di Comercio.

New-York. — Nobo ta coeri koe den awa di Samoa a socedé un conflicto naval: ainda no tin ningun noticia sigur.

Londen, — Na mesa di e comementoe, koe nan a duna na honor di Parnoll, el a gradicí toer hende koe tabata ají present i el dici, koe Irlanda, koe ta inseparabel fó di Imperio, mester ta gobernà pa su mes jioenan i koe di mihó modi di satisfacé nan ta, di larga nan mes trahá nan lei. Lo bini un proposicion den Cámara di Comunes pa nenga e crediet pa trahamentoe di mas barcoe di guera, te ora koe Gobierno moestra na Cámaranan e plannan di defendé costanan.

Paris. — Corant *Figaró* ta sigurá koe Comptoir d'Escompte a pagá toer placa koe nan a biui lamantá. Segun un artikel den *Temps*, e banki Comptoir d'Escompte lo worde formá atrobé, ma di manera, koe l'é no sufrí nada, maské ki speculacion worde hací pa companianan di mina di koper, koe tin placa poné n'éle.

Procureur di Seine ta acusá Directornan di Liga patriótica, koe nan a falta coe lei riba sociedadnan secretoe. Coe 316 stem contra 147 Cámara di Diputadonan a aprobá e decretoe, pa kibrá bantmentoe di Duque di Aumale.

Berlin. — Dia Emperador Wilhelm a hací un anja morto, nan a tené oracion pa descanzoe di su alma: masjá masjá hende tabata aji.

Londen. — Tin nobo koe nan a buscá di mata resident ingles na Cachemire.

Madrid. Muchoe awaseroe a hací koe nan no por a sigui drecha e barcoe di bao di awa di Peral: ayera nan a pone maquinanan nobo n'éle; nan ta spera koe l'é bai poerbá dia huebes awor.

Paris. — Cámara di Diputadonan a autorizá gobierno di persigui Directornan di Liga patriótica. Nan tin miedoe koe Baulanger no ta den e asuntoe.

Accionnan (shares) di mina di koper a bolbé subí, di modo koe na Beurs nan tabatá buscá coe preferencia riba toer otro accion.

Berlin. — E proyecto di lei pa aprobá tratado di sucoe ta poné den manoe di Conseho federal. Conferencia riba asunto di Samoa lo cuminsá den e dianan-aki.

Madrid. — Peral a bolbé bai poerbá, ma el no por a siguí, pasobra su máquina di electricidad no tabatin basta forza. El tin ideo di modificá e rad di stuur i di facilitá e movimentoe di su schroef.

Cuestion di reforma militair ta topa coe muchoe dificultad. General Jovellan a nenga di ta president di e comision pa studia e reformanan, mientras Martinez Campo i Bivera ta preparando pa atacá e cuestion ají.

La Reina Regente a manda un persona di rang haltoe bai coeminda la reina Victoria na Biarritz.

Londen.— Emir di Afghanistan a nengá koe e tin algoe coe Rusia, i el a declará koe toer e noticianan koe ta planmá, ta obra di enemigoenan koe ta deseá di mira un disgusto den Rusia coe Inglaterra.

Paris.— Duque di Aumale a bai hací President Carnot un bisjita pa gradiciéle, koe el a kibra e decretoe di bantmentoe.

Londen.— Segun noticia koe ta circulá Sir E. Maillet lo ta encargado di Inglaterra na conferencianan di Samoa. Subsecretario di Relacionan Exterior a declará den Cámara di Comunes, koe Cónsul aleman na Samoo ta kita di empleo ají, pasobra su conducta merece critica.

Un partidario di Gladstone a sali elihí na eleccion koe nan a hací na Barnsley.

19 boto di torpedo a worde trahá pa marina aleman.

Podisé Emperador Wilhelm lo bai bisjitá Constantinopel banda di fin di anja.

6de JAARGANG. CURACAO DEN 23n MAART 1889. N° 273

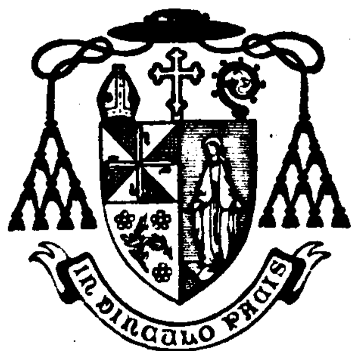
AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Fr. Henricus Alphonsus Maria Joosten

ORDINIS PRÆDICATORUM

Door de genade Gods en de gunst van den Apostolischen Stoel,

TITULAIR BISSCHOP VAN MARCIAÑA EN

APOSTOLISCH VICARIS VAN CURACAO.

AAN DE GEESTELIJKEN EN GELOOVIGEN VAN ZIJN VIGARIAAT

ZALIGHEID IN DEN HEER.

Onze H. Vader, de roemrijk regeerende Paus Leo XIII, (Wien God nog vele jaren spare) heeft op het Kerstfeest van het voorgaande jaar, naar aanleiding der sluiting van zijn gouden Priesterfeest, een rondgaand schrijven gericht aan de gezamenlijke Bisschoppen, geestelijken en geloovigen, in vrede en gemeenschap met den Apostolischen Stoel vereenigd. Met dankbaarheid aan God in het hart, zich herinnerende de groote opgewektheid en hartelijke, kinderlijke deelneming, waarmede dat feest door de geheele christenwereld is gevierd geworden, brengt de H. Vader in dat Opperherderlijk schrijven, zijn innigen dank aan Herders en geloovigen voor die bewijzen van liefde en trouw, welke Hem in zijne groote zorgen en vele bitterheden geen geringen troost hebben verschaft. Wijzende op het levendig geloof in en dat vertrouwvol opzien naar de Kerk van Rome, Moeder en Meesteres van alle Kerken, knoopt Z. H. daaraan vast eenige wenken en vermaningen voor de beoefening van het Christelijk leven, zooals een beminnende Vader, tevens Leeraar der volken, alleen zulks doen kan. Zoowel om den hoogen eerbied aan onzen H. Vader verschuldigd, als om zooveel mogelijk aan zijn Vaderlijke inzichten te beantwoorden, meenen wij niet beter te kunnen doen, dan dit overheerlijk schrijven in zijn geheel aan U mede te deelen. Om beter dat schrijven te doen waardeeren, en een dieperen indruk op Uwe harten te doen maken, zal het U bij gedeelten gedurendede Zondagen van den Vasten worden voorgelezen, terwijl Uwe geestelijke Herders niet zullen nalaten die opheldering en toelichting en er aan te voegen, welke Uwe geestelijke behoeften kunnen eischen.

Ziehier dat schrijven:

Aan onze eerbiedwaardige Broeders, de Patriarchen, Primaten, Aartsbisschoppen en Bisschoppen en aan onze beminde Zonen, de gezamenlijke Christen Geloovigen, die in vrede en gemeenschap met den H. Stoel zijn.

LEO XIII, Paus.

Eerbiedwaardige Broeders en beminde Zonen heil en apostolischen zegen!

Bij het einde des jaars, waarin Wij door de bijzondere gunst en genade van God, den vijftigsten jaardag van Ons priesterschap in welstand mochten beleven, richt Onze geest als van zelf den terugblik op de verloopen maanden en gevoelt zich door de herinnering aan geheel dat tijdvak ten hoogste verheugd. En dit gewis niet zonder reden; immers, terwijl de gebeurtenis, die op Onzen persoon betrekking had, op zichzelve niet zeer merkwaardig of buitengewoon kon genoemd worden bracht zij echter de gemoederen tot ongehoorde geestdrift, en werd zij met zóó schitterende vreugdeblijken en deelneming gevierd, dat niets grootscher had kunnen gewenscht worden.— Voorzeker was Ons dit ten hoogste aangenaam, en gevoelen Wij Ons daardoor ten zeerste verheugd, maar wat Wij daarin het hoogste waardeeren, is de bedoeling en de vrijwillige betuiging van volharding in het geloof. De hulde toch, die Ons van alle zijden gebracht werd, getuigde ten duidelijkste, dat de geesten en harten in alle landen zich wenden naar den Stedehouder van Jesus Christus; dat bij overal drukkende rampen de menschheid met vertrouwen opziet tot den Apostolischen Stoel als tot de eeuwige en zuivere bron van behoud, en dat in alle streken, waar Katholieken gevonden worden, de Kerk van Rome, zooals haar toekomt, als de moeder en leermeesteres van alle kerken met vurigen ijver en de hoogste eenstemmigheid gehuldigd en geëerbiedigd wordt. Daarom dan ook hebben Wij in de afgeloopen maanden herhaaldelijk de oogen ten hemel gericht, om den grooten en eeuwigen God dank te betuigen, wijl Hij ons zoo lang het leven gegund en den zooeven vermelden troost bij Onze zorgen verleend had. Te zelfder tijd hebben Wij, als de gelegenheid zich aanbood, Onze dankbaarheid betuigd aan hen, wien dit toekwam. Thans echter, aan het einde des jaars en der feestelijkheid, past het, de herinnering van de ontvangen weldaden op bijzondere wijze te vernieuwen, nu het heugelijk feit zich voordoet, dat bij de herhaling onzer dankbetuigingen aan God de geheele Kerk met Ons instemt. Tegelijkertijd begeert Ons gemoed door dit schrijven openlijk de getuigenis af te leggen, gelijk Wij thans doen, hoezeer de vele bewijzen van hulde, genegenheid en liefde, als krachtige middelen van troost, hebben bijgedragen om Onze zorgen en moeielijkheden te verlichten, en hoe de blijde herinnering daaraan steeds bij Ons zal blijven voortleven. Doch een grootere en heilige plicht blijft nog over. In dezen aandrang der gemoederen, om den Roomschen Paus met buitengewone geestdrift eer te bewijzen, meenen Wij de leiding en het bestuur te erkennen van Hem, die meermalen pleegt, en die alleen in staat is, de beginselen van groote zaken te doen ontkiemen uit het geringe. De Voorzienigheid namelijk schijnt gewild te hebben, dat bij de vele dwalingen het geloof zou worden verlevendigd, en dat een aanleiding zou worden aangeboden om bij het volk een krachtiger leven te doen ontwaken. Daarom rest Ons, Onze krachten in te spannen, opdat op de goede grondslagen, welke gelegd werden, goed worde voortgebouwd en te zorgen, dat de goddelijke inzichten begrepen en inderdaad verwezenlijkt worden. Dán eerst zal de hulde, aan den Apostolischen Stoel gebracht, ten volle en op overvloedige wijze volbracht zijn, indien zij, samengaande met den lof der Christelijke deugden, leidt tot het heil der zielen, 't geen de vrucht is, naar welke alleen moet gestreefd worden, en die eeuwig zal blijven.

Van dezen hoogsten trap van het apostolisch ambt, waartoe Ons de barmhartigheid Gods geroepen heeft, hebben Wij meermalen, zooals Onze plicht was, de verdediging der waarheid op ons genomen, hebben Wij getracht voornamelijk die hoofdstukken der Christelijke leer toe te lichten, welke het meest van belang schenen voor onzen tijd en voor de maatschappij, opdat allen, de waarheid doorschouwende, de verpestende aanblazing van de dwaling met waakzame zorg zouden ontvlieden.

Thans willen Wij gelijk een vader zijn teerbeminden kinderen den gezamenlijken geloovigen toespreken en allen door een eenvoudig woord tot een heilig leven opwekken.

Immers, behalve de belijdenis des geloofs is den Christen de beoefening noodig van de Christelijke deugden, waarvan niet alleen het eeuwig heil der zielen afhankelijk is, maar ook het ware geluk en de verzekerde rust van de menschelijke samenleving en de maatschappij. Voorzeker, indien men nagaat op welke wijze het leven besteed wordt, dan is er wel niemand, die niet zal inzien, dat de zeden, zoowel der maatschappij als der individuën, grootelijks van de evangelische voorschriften afwijken. Maar al te zeer schijnt het woord van den Apostel Joannes op deze dagen toepasselijk: „Alles wat in de wereld is, is begeerlijkheid des vleesches, begeerlijkheid der oogen en hoovaardij des levens." (I. Ep. II. 16). De meesten toch vergeten van waar zij gekomen en waartoe zij geroepen zijn, hebben al hun zorgen en gedachten gericht op de nietige en voorbijgaande goederen; in strijd met de natuur en met geheele verwarring der gestelde orde, dienen zij vrijwillig datgene, waarover, zooals de rede-zelve hun toeroept, de mensch behoort te heerschen.

De zucht naar weelde en genot brengt mede de begeerte naar middelen, om deze te verkrijgen. Vandaar de onbeteugelde gelddorst, welke degenen, van wie hij zich meester maakte, verblindt en die, om te verkrijgen wat hij begeert, tot dolle woede vervoerd wordt, dikwijls zonder eenig onderscheid te maken tusschen het rechtvaardige en het onrechtvaardige en met onbeschaamde verachting van de armoede van anderen. Zoo misbruiken velen, die in rijkdommen leven, het woord *broederschap* ten opzichte van de menigte, welke zij in het binnenste van hun hart hoovaardig verachten. Evenzeens wil het gemoed, dat door hoogmoed verwoest wordt, zich aan geen wet onderwerpen noch eenige macht boven zich ontzien; het noemt dit zijn *reine liefde voor de vrijheid*. Het geloooft, *dat het vrijgeboren is als het jong van den wilden ezel* (Job XI, 12,). Hierbij voegen zich de aanlokselen tot ondeugd en de verderfelijke aansporingen tot zonde; Wij bedoelen de goddelooze en wulpsche schouwspelen; de boeken en dagbladen, uitgegeven om de deugd te bespotten en de ondeugd te verheerlijken; de schoone kunsten, die, ten dienste van het leven en tot een geoorloofd genot des geestes in het leven geroepen, misbruikt worden tot prikkeling der slechte begeerlijkheden. Niet zonder vrees ook kan men de toekomst te gemoet zien, omdat voortdurend nieuwe zaden van het kwade in het hart van de jeugd worden uitgestrooid. Gij kent de inrichting der openbare scholen; aan het kerkelijk gezag wordt in deze geen plaats meer overgelaten; en waar men juist de zoo teedere gemoederen met ijver en zorg moet vormen voor de beoefening van de Christelijke deugden, wordt over de voorschriften van den godsdienst meestal gezwegen. De ouderen gaan nog grooter gevaar te gemoet namelijk het gevaar, voortspruitende uit valsche leeringen, welke dikwijls van dien aard zijn, dat zij niet strekken om de jeugd te doordringen van de kennis der waarheid, maar veeleer om haar te bederven door valsche wetenschap. Bij hun onderwijs verkiezen zeer velen, met volkomen terzijdestelling van het godsdienstig geloof, alleen de rede tot gids te nemen; den krachtigsten steun en het helderste licht van zich verwijderd hebbende, vallen zij dikwijls en zien de waarheid niet. Van hen hoort men de beweringen, dat alles wat in de wereld is, stoffelijk is; dat menschen en dieren denzelfden oorsprong hebben: zelfs worden er onder hen gevonden, die twijfelen aan het bestaan van God-zelven, den Bestuurder en Schepper der wereld, of aangaande Zijn natuur op de wijze der heidenen in de afschuwelijkste dwalingen vervallen. Het spreekt vanzelf, dat hierdoor het geheele wezen en de natuur van deugd, recht en plichten vervalscht worden. Daarom dan ook, terwijl zij de heerschappij der rede verheerlijken en de kracht van het verstand hooger stellen dan be-

hoort, boeten zij de verschuldigde straf voor hun hoogmoed door de onwetendheid aangaande de gewichtigste zaken.— Zoodra de geest door de dwaalleer bedorven is, gaat het zedenbederf als in het bloed en in het merg over; en zij kan bij dit soort van menschen zonder de grootste moeielijkheid niet genezen worden, wijl eenerzijds de dwalingen het oordeel omtrent het geoorloofde en ongeoorloofde vervalschen en van den anderen kant het licht van het Christelijk geloof ontbreekt, hetwelk het beginsel en de grondslag is der rechtvaardigheid.

Hoeveel rampen uit de besproken oorzaken over de maatschappij zijn gekomen, kunnen wij dagelijks op de eene of andere wijze met eigen oogen waarnemen. Het vergift der valsche leeringen verspreidde zich met steeds grootere snelheid in het leven en in de maatschappij. Het *rationalisme, materialisme* en *atheïsme* baarden het *socialisme, communisme* en *nihilisme*; en zijn zonder twijfel alle te vergelijken bij een zware en verderfelijke pest, doch welke niet slechts overeenkomstig deze beginselen, maar als een noodzakelijk gevolg daarvan moet beschouwd worden. Voorzeker, indien de Katholieke godsdienst, welks goddelijke oorsprong door *zóó* schitterende wonderen duidelijk bewezen wordt, ongestraft wordt verworpen, is het *dan* niet duidelijk, dat *elke* godsdienst zal verworpen worden, waaraan dergelijke bewijzen ontbreken? Indien de geest door zijn natuur niet van het lichaam onderscheiden is, en daarom bij den dood van het lichaam geen hoop op een gelukkige eeuwigheid overblijft, waarom zal de mensch dan zich arbeid en moeite getroosten, om de begeerlijkheid te onderwerpen aan de rede? Het hoogste geluk van den mensch zal dan gelegen zijn in het genot van de goederen dezes levens en in het nastreven van den wellust. Daar er niemand bestaat, die niet de aansporing en den drang der natuur tot een gelukkig leven gevoelt, zou ieder te recht een ander zoeken te ontnemen wat hij vermocht, om door den buit, op een ander behaald, in de gelegenheid te worden gesteld gelukkig te leven. Geen macht zou sterk genoeg zijn om de opgewekte begeerlijkheid voldoende te beteugelen. Indien de hoogste en eeuwige grond van Gods gebod en verbod wordt verstooten, volgt noodzakelijk, dat de kracht der wetten zou gebroken en dat elk gezag zou vernietigd worden. Op die wijze moet noodwendig de menschelijke maatschappij tot den grond toe verwoest worden, daar de onverzadelijke begeerlijkheid allen tot een onophoudelijken strijd aanzet, terwijl eenigen trachten het verworvene te behouden, anderen hetgeen zij begeeren te verkrijgen.

Daarheen neigt het grootste gedeelte van onzen tijd. Er is evenwel ook een ander, waardoor wij over den aanblik der tegenwoordige rampen getroost kunnen worden en in onzen geest de hoop voelen versterken. God immers *heeft de volken dezer aarde geneesbaar geschapen* (Sap. I. 14). Maar evenals deze geheele wereld niet anders blijft bestaan dan door het bestuur en de voorzienigheid van Hem, door Wiens wil zij geschapen is, zoo ook kunnen de menschen alleen genezen worden door de kracht van Hem, door Wiens goedheid zij van het verderf tot het leven zijn teruggeroepen. Want Jesus Christus heeft het menschdom wel is waar eenmaal door Zijn bloed vrijgekocht, maar eeuwig en blijvend is de kracht van zóó groote handeling en van zóó groote weldaad, en in *geen anderen is behoud* [Act. IV. 12). Daarom strijden zij, die de voortdurend grooter wordende vlam der volksbegeerlijkheid trachten te onderdrukken, wel voor de rechtvaardigheid, maar zij behooren te begrijpen, dat hun arbeid geen of zeer weinig vrucht zal hebben, zoo lang zij de kracht van het Evangelie uit hun geest blijven verbannen en de hulp der Kerk niet willen inroepen. Daarin moet de genezing van het kwaad gezocht worden, dat én door bijzondere personen én door de maatschappij met verandering des gemoeds, worde teruggekeerd tot Jesus Christus en de Chistelijke levenswijze.

De samenvatting nu en de hoofdzaak van geheel het Christelijk leven is: niet toe te geven aan de bedorven zeden van zijn tijd, maar zich daartegen voortdurend volgens plicht te verzetten en daaraan weerstand te bieden. Dit wordt ons voorgeschreven door al de woorden en handelingen, de wetten en instellingen, door het leven en den dood van den Opperleidsman en Voleindiger van ons geloof, Jesus. Hoezeer derhalve de verdorvenheid der natuur en der zeden ons in geheel andere richting tracht mede te slepen, behooren wij te *loopen tot den voor ons liggenden kampstrijd*, gewapend en uitgerust met denzelfden geest en dezelfde wapenen, als Hij die Zijn kruis met vreugde gedragen heeft (Hebr. XII: 1, 2.) Dat derhalve de wereld zie en begrijpe, hoezeer het met de belijdenis van het Christendom in strijd is, zooals velen doen, genoegens van allerlei soort na te jagen, de moeielijkheden, aan de beoefening der deugd verbonden, te duchten en zichzelven niets te ontzeggen wat kan strekken, om de zinnen op de zoetste en de aangenaamste wijze te streelen. *Wie echter van Christus zijn, hebben hun vleesch gekruisigd met zijn kwade lusten en begeerlijkheden.* (Galat. V: 24). Waaruit volgt, dat diegenen Christus niet toebehooren, welke zich niet hebben geoefend in het dragen van het lijden, met versmading van weekelijke en de zinnen streelende vermaken. Immers, door de oneindige barmhartigheid Gods mag de mensch weer hopen op de eeuwige goederen, die hij verloren had, doch hij kan deze niet verwerven, tenzij hij trachte in de voetstappen te treden van Christus-zelven en, Diens voorbeelden overwegende, zijn geest en zijn zeden dienovereenkomstig inrichte. Derhalve is het geen raad, maar een plicht, niet slechts voor degenen, die een meer volmaakten levensstaat hebben uitverkoren, maar voor allen, *het sterven van Jesus in het eigen lichaam om te dragen.* (II Cor. IV: 10.) Hoe anders zou de natuurwet-zelve, die den mensch gebiedt deugdzaam te leven, geeërbiedigd kunnen blijven? Door het Heilig Doopsel wordt de zonde, welke bij de geboorte wordt medegebracht, gedelgd, maar de bedorven en slechte kiemen, door de zonde ingeplant, worden geenszins weggenomen. Het zinnelijke in den mensch, hoewel het dengenen, die weerstand bieden en met de genade van Jesus Christus zich krachtig blijven verzetten, geen schade kan toebrengen, strijdt evenwel om de heerschappij met de rede, verstoort de geheele orde van de ziel en tracht op tirannieke wijze den wil met zóóveelgeweld van de beoefening der deugd terug te houden, dat wij zonder dagelijkschen strijd noch de ondeugd kunnen vlieden, nog de deugd kunnen beoefenen. *Deze heilige vergadering belijdt en geeft als haar oordeel te kennen, dat in de gedoopten de begeerlijkheid of aandrang tot zonde aanwezig blijft, welke, daar zij tot beproeving gelaten is, dengenen, welke daaraan niet toegeven, maar door de genade van Jesus Christus krachtig weerstand bieden, niet kan schaden: immers, degene, die wettig zal gestreden hebben, zal gekroond worden.* (*Conc. Trid. Sess. V. Can 5.*) Er wordt in dezen strijd een graad van sterkte verkregen, welke alleen door de uitmuntende deugd kan bereikt worden van diegenen, welke het in het bestrijden van de hartstochten, die met de rede in strijd zijn, zóó ver gebracht hebben, dat zij op aarde bijna een hemelsch leven schijnen te leiden.

Het is waar, dat deze hooge graad van deugd het deel wordt van slechts weinigen; maar aan hetgeen de wijsbegeerte der Ouden zelve voorschreef, het bedwingen zijner begeerlijkheid, mag niemand zich onttrekken; allerminst diegenen welke in het dagelijksch leven aan groote verleidingen blootstaan, tenzij men mocht meenen dat waar het gevaar het meest dreigt, minder waakzaamheid noodig is, of dat degenen, die aan de zwaarste ziekte lijden, het minst geneesmiddelen noodig hebben. De moeite nu, die men in dergelijken strijd op zich neemt, vindt, behalve de hemelsche en onsterfelijke, reeds hier groote belooningen: allereerst omdat op die wijze de menschelijke natuur, nadat de zinnelijkheid tot rust is gebracht, voor het grootste gedeelte weder in haar vorige waardigheid hersteld wordt. De mensch toch is overeenkomstig deze wet en deze orde geschapen, dat de geest zou heerschen over het lichaam, en dat de begeerlijkheden door zijn verstand en zijn rede moeten bestuurd worden; waaruit volgt, dat de heerlijkste en meest verkieselijke vrijheid bestaat in het zich niet overgeven aan de meest verfoeilijke slavernij, die zijner begeerlijkheden.

(*Wordt vervolgd.*)

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Een nieuw blad.

— Op den feestdag van den H. Joseph, 19 Maart ll. werd ons het eerste nummer toegezonden van het nieuw opgerichte katholieke blad "LA UNION", waarvan wij veertien daag geleden de verschijuing en het program aankondigden. Bij dit eerste optreden roepen wij "La Union" een hartelijk welkom toe. Dit welkom is te hartelijker, naarmate wij duidelijker inzien, dat dit blad aan een langzaam ontstane en meer en meer gevoelde behoefte voldoet, en dit op een wijze, die zeer in den smaak der lezers zal vallen. Inderdaad gaat de beschaving zonder nu juist reuzenschreden te maken; toch steeds vooruit onder onze katholieke bevolking. De bijzondere scholen hebben daarin het leeuwendeel. Menigeen, die nu huisvader is, heeft zijn opleiding op die scholen gehad, en stuurt er nu zijn kinderen heen. Dat is de oorzaak geweest, dat er nu in menig fatsoenlijk huishouden een paar leden gevonden worden, die lezen en schrijven kunnen. En God zij dank, zulke familiën zijn in de laatste jaren aanmerkelijk toegenomen. Men begint hier en daar naar een ander avondgenoegen om te zien, dan trommelen op tafels en kistjes. Niet weinigen vinden er vermaak in den zondagavond met een aangename lectuur door te brengen. Wij hebben er de vleiende ondervinding van opgedaan met het "Feuilleton" der "Amigoe." En die smaak, welke meer en meer algemeen wordt, gevoegd bij de noodzakelijkheid van een eenvoudig en leerzaam volksonderricht in zedelijke en maatschappelijke deugden — mag ons inderdaad doen zeggen, dat onder het Curaçaosche volk een behoefte is ontstaan, waarin wij hopen, en na het verschijnen van haar eerste nummer met reden vertrouwen, dat "La Union" op degelijke wijze zal voorzien.

Nogmaals zij het nieuwe blad daarom hartelijk welkom geheeten en gaarne ontvangen wij een exemplaar van "LA UNION" tegen toezending van een nummer der "Amigoe di Curaçao."

De prijs per abonnement is *f* 1.30 per jaar, vooruit te betalen. Het blad is te verkrijgen bij de St. Josephs-gezellen-Vereeniging te Pietermaai.

Onze kooplieden hebben in overeenstemming met de New-Yorksche geldmarkt en om zwaarder en algemeener verliezen te voorkomen, dus in het belang van allen, bij volgend tarief vastgesteld tegen welke waarde zij voortaan de zoogenaamde heele en halve *sols* in ontvangst zullen nemen:

Nieuw-Grenadasche en Colombiaansche
Peso's tegen .... *f* 1,85
Sucres tegen .... *f* 1,85

FEUILLETON.

SIN NINGUN JIOE.

UN NOVELA DI RAVO.

Siguimentoe.

"Ma meneer, suponé mes koe toer esai ta berdad, toch esai no ta un motiboe pa polis cohé mi riba caja manera un ladron?"

"Bosté ta haci bosté masjá inocente; net manera bosté no sabi kiko a socedé ajera? Di hortamentoe di é mucha koe tabata la causa koe nan a mandá bosté bai, siu el tin la culpa?"

"Hortá, Meneer dici.... hortá. Atá pret ají, Meneer, atá cos di harí. Pobrecitoe Senjora Molenaar, sigur e cos ají lo caba coe n'éle." Herman a rospondé coe tantoe admiracion i tantoe interes, koe e Inspector mes, koe a bira bjeeuw den sirbici, a duda un poco. Ma como el tabata un hende koe conocé mundoe, el no a largá Herman ripará nada.

"Nan a mira bosté den Park bandá djé ora, koe e muchá a worde hortá."

"Meneer por bisa mi pa banda di cuant'ora?"

"Mas e menos tres ora i mei. Bosté lo por nengá, koe no ta asina? No un hende só, ma diferente hende a mirá bosté."

"Ta stranjá mi masjá, lo ké Meneer ta bisa mi: si ta asina, auto mester ta mi un pia di ohotsji, koe ta parcé mi masjá masjá i koe ni mi mes' no conocéle; pasobra na e ora aji, koe Meneer dí, mi tabata masjá alceuw fó di Park. Para poco .... e ora aji mi tabata....den sjap "*de Zon,*" koe ta un bon distancia aki fó."

"Por ta berdad; ma toch esai no ta kita, koe despues koe bosté a horta e jioe, bosté a drenta tranvía baí n'é sjap i koe bosté a jega ajá un djies minuuut promé coe cuater ora."

"Meneer tin razon; ma esai no a socedé; pasobra mi tabata n'é sjap masjá hopi promé koe cuater ora."

"Den ultimo tempoe nan aki, cos no tabata bai muchoe bon coe bosté; bosté tabata basta schaars, ta asina of no ta asina?"

"Meneer por puntrá kiko koe Meneer kier, ma ta mi sá mi situacion."

"Toer hende sabi koe bosté no tabatin nada di haci i koe solamentoe de bez en cuando bosté tabata bai laba bottel na un koffiehuis...."

"I kiko tin coe esai? Maské mi labá bottel, esai no kier nificá, koe mi no tin placa pa mi comé, ni koe ta hortá mi tin di bai hortá. Atrobé Meneer a skesé...."

"Tené bosté bon cuidao di papia coe mas respect."—"Coe mas respect ainda? .... ta parcé mi, koe ta coe toer respect di mundoe."

"Ma mi no ta permití koe bosté bisá mi, koe mi a skesé; bosté a tendé?"

"I................"

"Cerá bosté boca masjá lihé. Brigadier contá mi ta na oenda bo a arrestá e homber aki.... Zoo, con ké ta bosté nan dos.... Ta kende tabata e otro, Petardi?"

"Esai mi no sa."

"Ahan, conké bosté ta camná couversá coe hende, koe bosté no conocé?"

"Ta kuier mi tabata kuier ora e homber a bin papia coe mi: como el tampoco no tin trabao, nos a keda camna combersá un poco; ma ta kende e tá ni ki jaméle, esai mi sá asina poco manera *Meneer* Brigadier."

"I ta ki sorto di trabao el ta busca?"

"Esai el no a bisá mí, ma e parce sneire di rok."

"Ta bon, lo mi haci informacion."

Na e momentoe ají Procureur a drentá, i el también a sigui toemá declaracion di Herman, koe a doenéle mes rospondi manera el a doená na e inspector. Ma toch nan a haja koe tin basta motiboe pa larga cerále i pa pone e asuntoe den manoe di Huez di instruccion. ("Rechter Commissaris.) Donjo di e sjap "de Zon" també mester a parcé na Hustici, i el a declará koe verdaderamente Herman tabata den su sjap ta bebe ora nan a horta e muchá. Riba e declaracion ají, nan no por a tene Herman cerá mas, pasobra no tabatin ningun testigoe contra djéle, ni un hende koe a miréle den Park; asina anto el a worde poné na libertad, maské e Huez tabata sospechá, koe declaracion di e sjaperoe tabata un cos prepará pa delanti, pasobra e sjaperoe a bisa koe el por cordéle masjá bon, koe e dia ora Herman a drentá cerca djé, el a biséle koe su horlogie ta camná masjá delanti, pasobra awor no ta mas koe un cuartoe pa cuater ora.

Den di esai e hacidó dí kunstje Muschel a scapá su curpa bai. El a jega di largá, ta un luna pasá, su companjeroenan na Antwerpen, p'el a bini Amstersam coe idea di bin bisjitá su roeman muhé, un biuda coe basta mal nombér, i p'el a saca algun placa fó djé. Ta duranti koe el tabata ají, koe é coe Herman a cerá conocí, i koe nan a combiní e plan infernal, koe a salí nan te awor asina bon.

Muschel no tabatin nodi di usá muchoe prudencia p'é jegá coe e muchá cerca su compajeroenan: pasobra di é mucha tan

Peso's van Guatemala tegen........*f* 1,85
„ „ Honduras „ ....*f* 1,85
Zuid--Amerikaansche halve peso's van iedere nationaliteit tegen........*f* 0,80
Peso's van Chili, Peru, Mejico en Haiti tegen........................*f* 2,00

In de op Donderdag avond gehouden zitting van den Kolonialen Raad, is het volgende behandeld en aangenomen:

1°. Ontwerp-keur, houdende maatregelen om te keer te gaan den overlast, die aan de ingezetenen in het 1ste district van het eiland Curaçao veroorzaakt wordt door onbeheerde houden enz.

De jaarlijksche som voor het merken van den halsband is bij amendement op f 3.-- gebracht.

2°. Ontwerp-keur tot wijziging van art. 1 der Notificatie van 4 Februari 1859 P. B, No. 3 enz.

3°. Ontwerp-verordening tot vaststelling van het slot der koloniale uitgaven en ontvangsten van Curaçao over het dienstjaar 1886.

NEDERLAND.

—De *St. Ct.* bevat het volgend bericht omtrent den toestand van Z. M. den Koning:

„De toestand van Z. M. den Koning heeft de laatste dagen weder eene minder gunstige wending genomen. De aandoening van het slijmvlies der mond- en keelholte, waaraan Hoogst Dezelve vroeger leed, heeft zich herhaald. Het slikken is moeielijk en pijnlijk, en *dientengevolge* kan Z. M. slechts zeer weinig gebruiken, tengevolge waarvan de krachten van den Hoogen Zieke lijden."

BUITENLAND.

Italie. — In de Italiaansche Kamer van afgevaardigden heeft zich een merkwaardig incident voorgedaan. De vergadering heeft verlof gegeven tot het gerechtelijk vervolgen van een harer leden, den afgevaardigde Costa, die beschuldigd wordt van verzet tegen de openbare macht. Deze aanklacht staat niet in verband met de jongste oproerigheden te Rome maar met de manifestatiën voor Oberdank. De heer Costa beweert, dat de tegen hem ingebrachte beschuldiging geheel ongegrond is, maar dat was de zaak der Kamer niet; daarover zal de rechtbank beslissen.'

Wat nu de toestemming ter vervolging aangaat, hierin heeft de Kamer het precedent tot eene merkwaardige jurisprudentie gesteld. Artikel 45 van het reglement bepaalt, dat „geen afgevaardigde kan worden aangehouden tijdens den duur der zitting, behalve in geval van heeterdaad, noch crimineel vervolgd worden zonder toestemming der Kamer." Nu heeft de vergadering volgens het advies der commissie besloten, dat dit artikel geenszins vaststelt, dat het verlof tot vervolging van een afgevaardigde ook dat van zijne arrestatie inhoudt, en dus toestemming gegeven tot vervolging van den heer Costa maar zich hare beslissing voorbehouden, ingeval de justitie hem wil arresteeren.

Hieruit volgt, dat, wanneer de heer Costa tot gevangenisstraf wordt veroordeeld, nog eene aanvrage noodig zal zijn, om hem zijne straf te doen ondergaan — indien de zittingen der Kamer ten minste nog niet gesloten zijn, want is dit het geval, dan wordt hij als gewoon particulier behandeld.

Behalve om de eigenaardigheid dezer juris-prudentie is de zaak ook nog de vermelding waard, omdat de justitie nu gemachtigd wordt een hevig tegenstander der regeeringspolitiek te vervolgen. Wanneer echter verlof wordt gevraagd om den heer Costa gevangen te zetten, is eene afwijzende beschikking niet onwaarschijnlijk. Men kan dus wel aannemen, dat de justitie zal wachten om den heer Costa, ingeval van veroordeeling, zijne straf te laten ondergaan tot na de sluiting der Kamerzittingen.

Duitschland.—De Berlijnsche bladen zijn niet zeer tevreden over het aan den Rijksdag medegedeelde Witte Boek. De algemeene indruk daarvan is, dat de Duitsche consuls de instructiën en bedoelingen van den kanselier verkeerd hebben opgevat. Zij achten het vreemd, dat de kanselarij hunne misstappen moet verbeteren. De *Börsencourrier* zegt zelfs. dat het tijd begint te worden om toe te zien, dat de consuls Duitschlands buitenlandsche politiek niet bederven.

Rusland. — De *Moskauer Ztg.* deelt mede. dat de Czaar het wetsontwerp van graaf Tolstoï op de provinciale besturen heeft goedgekeurd, zoodat het wet is geworden. Het blad acht dit feit het belangrijkste sedert de emancipatie der lijfeigenen, dewijl het den invloed van den adel herstelt. welks beteekenis in de staatszaken door die hervorming was te niet gedaan.

Inderdaad, de Czaar is teruggekomen op zekere bepalingen der emancipatie-wet, welke den vrijgemaakten laten eensklaps te veel vrijheid vergunden en zoodoende de oorzaak zijn geweest van veel woelingen in den Staat. Dat de liberale bladen op zeer afkeurenden toon over deze „reactie" spreken, kan men zich voorstellen. Hadde Rusland een parlementaire regeering, dan voorzeker was het ontwerp van den minister van binnenlandsche zaken niet tot wet verheven. Alleen aan de conservatieve gevoelens en den helderen blik van den Czaar is het te danken geweest, dat dit wel geschied is. De meerderheid van den raad van State, wien het ontwerp ter onderzoek door den Czaar was toegezonden, had zich er tegen verklaard. Met 39 tegen 13 stemmen werd een advies tot niet-aanneming gegeven: drie grootvorsten van het keizerlijk huis stemden met de meerderheid mede. Nadat de Czaar echter de rapporten van meerderheid en minderheid had gelezen, hechtte hij zijne goedkeuring aan de meening van de laatste, en graaf Tolstoï, die in hoog aanzien bij den Czaar staat, zag zijn ontwerp tot wet verheffen.

Door de omstandigheid, dat dergelijke behandelingen in Rusland niet in het openbaar geschieden evenals in de gemoderniseerde Staten van Europa, kan men niet precies weten, wat de bepalingen der nieuwe wet zijn, maar in grove trekken kan deze ongeveer als volgt geschetst worden:

De wet is gericht tegen de autonomie van den boerenstand in zake het provinciaal beheer. De *zemstvos* of provinciale besturen zullen worden opgeruimd, en in hunne plaats eene andere inrichting worden gesteld. De provincie zal nl. in verschillende districten worden verdeeld, en deze zullen gesteld worden onder het gezag van een gouverneur, die uit den adelstand zal benoemd worden. De gezamenlijke districts-gouverneurs staan onder het bestuur hunner respectieve provinciale gouverneurs en dezen te zamen onder den minister.

Er is hier dus een maatregel genomen, geheel gebaseerd op het beginsel van centralisatie. Dat deze een veel flinker bestuursverdeeling tot stand brengt. dan tot dusverre bestond onder eene regeling, die veel overeenkomst had met het Nederlandsche provinciaal beheer, moet erkend worden, maar....het is eene wijze van bestuur. die in onze eeuw van valsche vrijheid geen opgeld zal doen. Het zou te betreuren zijn, indien het gevolg dezer wet was, dat de Staat de Polen nog meer verdrukte, maar zulks doet in geen geval af aan de meerdere of mindere deugdelijkheid van den grondslag, waarop de nieuwe regeling rust.

— Het volgend bericht uit Moskou maakt de Italiaansche bladen ongerust.

De expeditie van den Kozak Aschinof is in het bezit van een tractaats-ontwerp, dat door den Czaar goedgekeurd en reeds door den Negus in beginsel aangenomen is. Het stuk bepaalt, dat de Negus aan Rusland aan de Roode Zee eene lange kuststrook zal afstaan, waarin het thans door de Italianen bezette eiland Massoeah begrepen is. Het Abyssinische leger zal door Russische officieren worden georganiseerd en geoefend, teneinde het in staat te stellen de Italianen te verdrijven. Alsdan zal de Czaar het beschermheerschap der Christelijk-nationale kerk van Abyssiniê aanvaarden.

Engeland. — De zitting der parlementaire commissie. die de zaak Parnell contra *Times* onderzoekt. hebben dingen aan het licht gebracht, die nog voor de eene noch voor de andere partij gunstig zijn.

Zoo heeft de Engelsche regeering een verspieder, vroeger kolonel en dokter, naar New-York gezonden, die zich daar in het feniansgenootschap *Clan na Gael* heeft doen opnemen, jarenlang daarvan lid was en alle geheimen, die hij kon te weten komen, aan het gouvernement verraadde. Veel heeft hij echter niet kunnen mededeelen, omdat men hem te New-York verdacht en hem in de laatste jaren van alles wat van belang was buiten kennis liet.

Van den anderen kant verhaalde een getuige, Mitchell, wat hij van het boycotten had te lijden gehad. Zijn landerijen werden verwoest, zijn zoon gekwetst, en hij zelf zoodanig behandeld, dat hij dezer dagen failliet moest verklaard worden, niettegenstaande hij vroeger een vermogen van 4000 pond sterling bezat. Zijne oogsten rotten weg op het veld, omdat niemand zich in zijn dienst wilde begeven. hoewel hij tot zes gulden dagloon per man had aangeboden. Men wilde hem geen eetwaren leveren. en toen hij eens bij den slachter van Clomel, den heer Conden, die tevens Parlementslid is, een stuk vleesch had kunnen koopen, doordien alleen zijn knecht in den winkel was. die hem niet kende, kwam het Parlementslid hem achterna loopen. en alleen aan de omstandigheid. dat Michell sterker was dan Condon. was het te danken dat hij en zijn gezin dien dag geen honger hadden geleden.

Eergisteren is door den zaakgelastigde der *Times* verklaard, dat de (zgn.) brieven van Parnell, waarin hij de moorden van Phoenixpark goedkeurde, afkomstig waren van den heer Piggot te Dublin, die vroeger een der hoofden der Fenians en eigenaar van twee bladen dier partij was. Piggot kreeg echter twist met Parnell en zijne vrienden, en uit wraak besloot hij hen te verraden op de bekende wijze. Deze verklaring heeft groote sensatie gemaakt.

Spanje.—Bij het debat over de legerwet heeft de heer Sagasta verklaard: dat de regeering eene groote bezuiniging op de kosten voor het leger en het terugbrengen daarvan op vredesvoet allernoodzakelijkst acht, tot het finantieël evenwicht hersteld zal zijn. Hier is dus geen sprake van een toegeven aan een louter moreelen druk, maar men kan er zeker van zijn, dat Sagasta blijde is, zulk een goed voorwendsel te hebben gevonden, om de tegenstanders van het militarisme tevreden te stellen en de voorstanders zich in het onvermijdelijke te doen schikken.

Ook op een ander gebied hebben de conservatieven de liberale regeering concessiën afgedwongen. Niettegenstaande deze zich ten taak had gesteld het verminderen of afschaffen der invoerrechten, heeft de minister nu verklaard, dat Spanje met verscheidene Staten onderhandelingen heeft geopend ter bekoming van *dadelijke* wijzigingen in handelsverdragen, die eerst in 1892 afloopen. Deze wijzigingen beoo-

---

fini tan delicado, tan boenita coe su cabei blond ta krul, el á haciéle bira un cos sucí, coe un carzon kibrá. un petji di soldá sin klep riba su cabez pelá, di modi koe Muschel por a biahá toer tranquil coe e pobercito Pierre, koe tabatá pasa pa su jioe; pasobra na un tal estado ningun hende ni toer polis di muudoe koe Hustici a sacá pa buscá e mucha, ningun di nan lo no a por reconocé den e cos sucí ají, e diamante, e perla preciosa di corazon di senjora Molenaar. Nos no por nengá koe algun viahero den tranvia a ripará koe e muchá coe su wowonan blauw no tabata parcé su tata na nada nada: tambe nos mester declará koe nan tabata sintí nan corazon kibrá, ora e muchá coeminsa jorá i koe su tata cruel tabata kinipiéle te sanger salí, p'é keda ketoe. Ma e viaheronan no por a maliciá ta com e cos ta; nan tabata keré koe nan tabatin nan delanti un of otro di e tatanan desnaturalizá, koe na lugá di considerá un jioe manera un bendicion di Dios, ta toeméle manera un castigoe, un maldicion di cieloe. Solamente un boekhouder, koe també tabata den tranvia, tabatin idea di jama atencion di director di tranvia aji riba, ma el a cordéle bon i el a largá pará. Den djé mes e dici: kiko mi tin coe n'es; si mi bai papia algoe, Dios sá kiko por resulta, den ki mal ora mi ta bai hincá mi curpa; i si salí koe ta herá mi tin, anto lo mi a haci un bien tristoe papel,— di modi koe toer e cordamentoenan ají, koe sá kita hende hopi bé di hací un bon accion, a hací é resolvé di no entremeté coe e asuntoe. Por fin Muschel a jega Antwerpen toer bon i un bé el a bai na un miserabel hotel di zesde klas, na oenda su companjeroe, conocí bao di nomber di Bárrabas, casá coe un muhé coe un cara antipatica i nan dos jioenan homber chiquitoe tabata speréle pa nan haci kunstje ají. Ja su manecé mainta tempran hende por a mirá un wagen, halá pa un cabai masjá masjá flacoe, pasá bai pa bao. Den djé tabatin e famia di Barabas i toer nan cos di haci kunstje. Muschel i Barrabas tabata na pia un cada banda di e wagen, i de bez en cuando bo tabata tende sea un borota of un joramentoe salí fó di den e wagen. Si nos bista permití nos mirá den djé, nos corazon lo kibrá di mira un cara bleek, koe ta jora amargamente pa e sota pisá, koe el ta ricibi di e Megera (den mitologia *Megera* ta un djé diosanan di venganza den fierno: *un muhé masjá maloe*). Di golpi Bárrabas a hincá su cabez den e wagen pa pidi pa e muchá no worde soetá asina.

"No soetá asina? es aki ta nada." e mal muhé a respondé, "ma lo bo mirá com lo mi ransélc, si e animal ají no ta ketoe. Ketoe ají tu joradó, fonó.....!"

E gritoe teribel i e paloe na man di e muhe a haci e muchá, koe no tabata otro sino Pierre Meunier Sans souci. keda ketoe un bé, i el a cai na rodia, gritando coe awa na wowo, por .... don .... por .... por .... don .... pordon.

"Bo sá kiko haci mi fabor di no soeta e muchá aji mas, bo a comprende mi?"

"Bo ta bon tribí di bin tahá mi esai." e muhé a gritá. „I ta ken ta bó pa bin trahá lei pa mi?" Bárabas, koe riba un semehanti respondi á siuti e mes ofendé, a bira bleck di rabia; el a cerá su moketa i sigur ta koe l'é a kibrá nek di su muhé, si ta cos Muschel no a coeri na tem drenta na meimei bin kitele.

Ta merdia! Molenaar i su esposa ta sintá na mesa. Si ta cos e cas aji tabata ketoe promé koe Pierre a bini n'éle, awor e silencio tristoe di den Santana; e e silencio koe ta cobardá, koe ta spanta cualké corazon pa animo koe é por tin: si, toer obheto den dje cas ta respirá tristeza, aflicción; bo tabata sinti, koe el koe tabata gozo, alegria, gloria, corona djé cas, koe el no ta existi mas, of a lo menos un manoe enemigoe, un monstruo sin piedad ningun a rankéle fó di e nestje di felicidad. Molenaar su cara ta pensativa: riba dje di su desgraciada esposa bo ta mira amargura, sufrimentoe, cansancio, Un tosamentoe lihé a haci Molenaa hiza cara riba: el a keda mirá su esposa un rato: despues el a bolbé zak su cabez ainda mas pensativa, net manera ta conta é tabata contá wiriwirinan di pam den su tajó. Por fin el a lamanta pará, i jen di dulzura é dici coe n'éle:

"Bo sabi masjá bon, Fine, kiko dokter a bisa: tendé un cos, bo mester ta huicioso: bam bisjitá mi roeman muhé awe: weer ta asina boenita i un kijrementoe lo ta bon pa bo, querida esposa: si bai mi 'a rogabo, i ora mi sali kantoor, mi ta pasa busca bo.... Fine, ta di necesidad koe bo sabi camná koe bo busca distracción."

"Distraccion?" Fine a respondé. Esai ta imposibel. Com mi por buscá distraccion, ora e cordamentoe di mi pober angel no ta abandoná mi ni un instante? Distraccion? mi koe no sabi koe e pretoe di mi wowo, mi Pierre ta biboe ó morto of na oenda é ta? Distraccion pa mi distraccion pa corazan martirizá di Fine, ora quizas el ta sufri el ta worde soetá castigá. maltratá podisé pa un miserabel...... esai nó querido i bon esposo esai nó: maské cuantoe mi kier complacé bo..........."

(*È ta sigui*).

---

gen eene tegemoetkoming aan de eischen tot verhooging der inkomende rechten. Het protectionisme wordt dan ook door eene zeer krachtige partij in Spanje verdedigd, welke daarbij nog gesteund wordt door vele liberale kringen, waarin dat economisch stelsel voortdurend propaganda maakt.

Oostenrijk. — Kardinaal Ganlbauer, vorst-aartsbisschop van Weenen, heeft een herderlijk schrijven aan de bewoners van Weenen uitgevaardigd, waarin hij hen aanspoort tot gebeden voor den troost en de sterkte van het keizerspaar, de weduwe van den kroonprins en de geheele vorstelijke familie. Tot dat doel heeft de bisschop openbare gebeden uitgeschreven in de drie kerken van Weenen, waarin zich Maria-beelden bevinden, welke in bijzondere eere bij de geloovigen staan.

— De militaire ontwerpen van minister Tisza blijven steeds den grootsten tegenstand vinden bij de bevolking, die daarvan in ontzagwekkende manifestatiën blijken geeft. Maar ongelukkig is de vertegenwoordiging niet in verhouding met den geest des volks. Het parlement is liberaal in meerderheid, en deze is besloten Tisza in alles te steunen. Toch heeft de minister door het enorm verzet, dat hij ondervond zich gedwongen gezien, de bepaling van zijn ontwerp die het allermeest daartoe aanleiding gaf, te verzachten. Daarmede is het volk echter niet tevreden; het wil de geheele wet niet. De heer Tisza heeft allen tegen zich, die niet instemmen met een politiek van onderworpenheid aan Duitschland: de aristocratie, de geestelijkheid, de nationale partij van graaf Andrassy, om niet te spreken van de studentenwereld, die in de volksbetoogingen een groote rol speelt. 't Valt licht te begrijpen, dat men te Berlijn niet is ingenomen met deze beweging tegen het militarisme. Bismarck wil zijne bondgenooten zoo sterk mogelijk hebben. Blijk daarvan geeft eene klaarblijkelijk officieuze correspondentie uit Berlijn aan de *Pesther Lloyd*, waarin verklaard wordt, dat de hooge kringen in Duitschlands hoofdstad zich ten zeerste verwonderen over de oppositie tegen de militaire wet, nu ernstige feiten zich voordoen in weerwil eener schijnbare rust (?) Deze pressie van Duitschlands zijde moet noodzakelijk het tegenovergestelde gevolg hebben van hetgeen men zich voorstelt. Wel zal de parlementaire meerderheid hierdoor nog gedweeër worden, maar het Magyaarsche volk, dat bruist bij de gedachte aan overheersching van Duitschland, zal te heviger te keer gaan. En dat de volksmanifestatiën van belang worden geacht in de regeeringskringen, bewijst het feit zelf van het publiceeren dier geruchtmakende correspondentie.

NOTICIANAN DI CABEL.

—o—

Paris.—Admiraal Juarez, ministro di Marina i di Colonianan a moeri ayera.

Pesth. — Club liberal a doena Tisza un esplendida serenata. El a declará na miembronan di e Club, koe l'é conservá su post te ora ta boluntad di Dios i di Emperador.

Zanzibar.—Nan ta bisa koe e padernan koe tabata cerá, a worde poné na libertad bao di garantia di 75 mil frank.

Londen.—Procurador General a declará na e Comision, koe tabata encargá di examina e asuntoe di Parnell, koe e pleitoe a caba. Corte a toema vacantie te na luna di April.

Cámara di Comunes a nengá e proposicion di lei pa trata presoenan político mas mihó.

Paris.— Despues di grandi debate Cámara di Diputadoenan a aprobá, koe 334 stem contra 227, e persecusion contra Liga patriótica.

Freycinet ta encargá coe Ministerio di guera te ora un otro ta nombrá na lugá di Admiral Juarez.

Trabadornan na fabrieknan di Lille a poné trabao abao. Donjoenan di fabriek tin miedoe koe e mal ebempel ají no worde siguí pa esnan di Barbaixet i otro stadnan.

Corant *Paris* ta sigurá koe Rouvier a nombra hendenan koe ta encargá pa examiná na ki estado Comptoir d'escompte ta verdaderamente. Ayera tabatin nobo di demision di Director di Banki di Francia: awé mainta a resultá koe e tal nobo ají ta falsoe.

Cartanan ricibi aki ta bisa koe e noticia, koe a socedé algo den barcoenan di guera americano i aleman na Samoa, ta hinteramente mentira i e mes cartanan ta bisa tambe, koe alemannan no ta sigui den nan política di atacá. Un sindicato ta formá coe un capital di seis milion pa coempra e mina di koper koe su cosnan di trabao na un prijs haltoe.

New-York.—Harrison a nombrá Philps i dos persona mas pa bai na conferencia di Berlin riba asuntoe di Samoa.

Madrid 15. — Peral a pidi Gobierno di nombrá un comision pa bin examiná su trabaonan, i Gobierno a respondéle koe el ta masjá satisfecho di inteligencia i di trabao di su inventor.

Peral ta tira culpa riba trahamentoe di e maquinanan ingles, k'a haci koe su poerbamentoe no sali bon. Un ingeniero particular lo bai Londen bai coempra material nobo.

Nan a denuncia na Congreso koe cos ta bai na desorden den municipalidad di Madrid.

Gobierno a doená poder pa treeé wesoenan di General Villacampo na Spanja.

Madrid 16. — La reina Regente lo bai San Sebastian: ministro di Estado i é di Marina lo companjele.

Habana.— Den golfo di Méjico a pasa un tempoe masja pisá: te ainda no tin ningun noticia di desgracia.

General Salamanca, companjá di Torres, Secretario di gobierno i General Muños, comandante general nobo di provincia di Santiago di Cuba, á jega.

Den su discurso e general a manifesta na habitante nan di Cuba, koe e tin idea di drecha administracion, pa cos marcha koe toer houradez; koe l' e regla toer cuestionnan dudoso, koe l' é trata di haci toer disgustoenan worde loebidá, koe l' é sigurá paz, di manera koe por bin tin mas amistad den toer partidanan, afin koe toer esai sirbi pa prosperidad di Cuba.

Paris.— Corantnan, republicano, splicando voto di Cámara, ta haja masjá bon e medidanan contra liga patriótica.

Naquet senador, Boulanger, Laguerre, Turquet i Laisant diputadoenan, lo ta keha como miembronan di liga patriótica.

Berlin.— Antoin, representante di Metz a pidi su dimision. Tin rumor koe l' é bira frances i koe na eleccionnan l' é ta candidato contra Boulanger.

New-York.— Nan ta bisa koe autoridadnan di Nova-Scocia lo pone ainda mas dificultad na barcoenan americano.

Madrid.— Dia sabra pasá tabatin un escándalo den Congreso, pa motiboe koe e diputado Azacaraga a declara den su discurso koe e ta reuuncia direccion di Secion di Hustici cerca Ministerio di Ultramar, pasobra ají den cada un ta haci lo ké nan kier.

Paris.— Boulanger a hací un viaha na Tours, na unda nan a moestréle masjá tantoe atencion. Algun miembronan di liga patriótica lo parcé delanti tribunalnan.

Tin noticia koe admiraal Krantz lo ta nombrá ministro di Marina.

Rouvier, ministro di Hacienda, a pidi bankeroenan di fiá 40 milion di franc, koe tin di mester pa salbá Comptoir d'Escompte.

Berlin.— Conde Herbert von Bismarck lo ta representante di Alemania na conferenciau di Samoa.

Paris.—Banki di Francia a resolvé di doená 20 milion di franc padelanti afin di stop liquidacion di Comptoir d'Escompte, si ta cos e otro bankinan ta doená e otro 20 milion. Senador Naquet i otro diputadoenan a parcé delanti di Hoesticí, pasobra nan ta acusá como miembro di liga patriótica, koe ta considerá manera un sociedad secreta. Debatenan ta fuerte. A sali koe ta mentira koe Admiraal Krantz lo toemá Ministerio di Marina.

Biarritz.— La reina Victoria lo bai bisjitá la reina Cristina, dia 27 na San Sebastian.

Madrid.—Martos ta menaza di nengá Ministerio di Hacienda i di uniéle coe partida di Oposicion. Castelar i Montero Rios ta tratá di evita e crisis ají.

Habana.— Gobernador General Salamanca a publicá un manifiesto severo contra bandoleronan (tacadó di hende na camina). El ta menazá coe castigoe pisá esnan, koe scondé e bandidonan.

Paris.— Tin noticia koe Talvande & C°. bankeroe na Maus, a birá bankroet.

Nan a stop toer negociacion tocante Comptoir d'Escompte.

Corantnan ta condená e discurso di Boulanger na Tours i nan ta acuséle, koe el a haci proposicion na clero. Corantnan conservadora dici, koe e discurso lo no hací ningun influencia riba conducta di e partida ají.

Compania di Canal di Panama ta participá, koe tempoe ta concedé n' éle pa sigui e trabao: tin speranza koe nan lo forma un compania nobo.

Londen.— Un mil trahadó a poné trabao abao na Belcastle.

Beurs (bolsa) tá masjá agitá koe e noticia di kibramentoe di un banki francés: ma e noticia ají a resultá despues mentira.

New-York.— Thomas Dumaine ta nombrá embajador na Suecia: Theyer (di Menesola) na Hoelanda, i Reid, redactor di Tribuna, na Francia,.

Londen.— Partida di oposion ta acusá Gobierno di ta largá empleadoenan di Gobierno trahá na servicio di *Times*.

Como cuestionnan den Inglaterra i Marueco no ta reglá ainda, algun barcoe di guerra lo ta mandá na *Tanger*.

Habana.— Salamanca a suspendé (schorsen) hopi empleadoenan di Aduana i un guarda-almacen (magazijn meester) den nan función.

[illegible]